

Hakemlerimize şükranlar, üç Murat ve internet ziyaretçilerimiz

Anadolu Kardiyoloji Dergimiz 2005 yılı ile birlikte bu sayısında 5. cildine başladı. Önceki yazılarımda da bildirdiğim gibi, yazılarını AKD'ye yollayanlar, basıma kabul edildikleri takdirde kardiyoloji dünyasının, en azından Pubmed aracılığı ile onur, kredi ve etkinliğini kazanmaktadırlar.

Hakemlerimiz ise bu zincirde fedakarlık, özveri ve karşılıksız olarak, kendilerine gerçekten yük olan bir işi ciddiyetletri dolayısı ile gerçekleştirmektedirler. Editöryel yazılarımda bu konuya böylesine sık yer vermekteki nedenimi en iyi, editör ve yardımcıları yapanlar anlayacaktır. Bu arada söylemeden geçemeyeceğim: Tabii ki kimliğini bilmediği bir hakemin raporundan pek olumsuz etkilenen bir yazarımızın hızını alamayıp bana 18 (on sekiz) sahifelik bir mektubu (CD'yi) yolladığını bildirmek isterim. Bu hakemimizin ne kadar haklı olduğu tartışmalı olmakla beraber, böylesine bir tepkiye hedef olan da bendeniz; editörünüz oldu. Haksız da değildi.

Kliniğimize gelen dergiler içinde 2004 Aralık sayısını incelediğim "Catheterization and Cardiovascular Intervention"un geçen yılın "Editorial Consultants"ları içinde üç Türk ismi vardı: Murat Mert, Murat Sezer, Murat Tuzcu. JACC'ın "Elite Reviewers" olarak isimlendirdiği; zamanında, yüksek nitelikli ve çok sayıda ciddi kritiklerini esirgemeyenler içinde Mancini G. B.'nin bulunması bizleri çok mutlu etti. Bildiğiniz gibi Prof. Mancini AKD'nin de en özverili destekçilerindendir.

Index Medicus'a kabulümüz yine çok saygın bir derginin editöryel yazısına konu oldu: "...bir özel derginin beklenmedik bir biçimde, Index Medicus'a geçmesi..." Artık bu konuyu editör yardımcıları ve sekreteryaya ile hiç tartışmadım, ama yaşamımın büyük bir dilimini bu uğurda tüketmiş bir kişi olarak sıkıntımı okuyucu ile paylaşmak istiyorum. Ne bekleniyordu? Yayın hayatım 1960 yılında Ege Tıp'ta 4. sınıfa gettiğim, 21 yaşında, "Neşter" adlı bir edebiyat dergisi editörlüğü ile başladı. Sonraki yıllarda, şimdi profesör ve TUBA üyesi olan Cumhuriyet ERTEKİN ile "Matrak" adlı bir mizah gazetesine devam etti. Anadolu Üniversitesi Tıp Fakültesinin kuruluşunda, en kıdemli öğretim üyesi olarak, 1977'de "Anadolu Tıp Dergisi" editörü olarak tıp alanına girdim. Sonra AKD. Beklenmeli idi.

Anadolu Kardiyoloji Dergisi 2004 Nisan'ından itibaren -2005 Ocak ayı dahil- intirnette toplam 13542 kere ziyaret edildi. Nisan 2004 ziyaret sayısı 1318 iken, Ocak 2005 ziyaretçi sayısı 1701'i buldu. Bu başarı, her başvurduğumda "yürüyelim arkadaşlar" diyen editör yardımcıları, sayın Prof. Kudaiberdieva ve bize yazılarını yollayan dostlarımızdandır. Hakemler ise "Elite" kişilerdir.

Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nin Aralık sayısında basılan "Cantrell Syndrome" bizi çok uğraştıran bir yazı idi. Titiz hakemler, yazarlar ve editörlük arasında sayısız gidip gelmelere ve yazışmalara neden oldu ve en sonunda "Editör" hakemliği ile ancak basabildik. Sonra bir de gördük ki 2004 yılı The Heart'ın son sayısında "Left ventricular diverticulum in a neonate with Cantrell Syndrome" yazısı var. Anadolu Kardiyoloji Dergisi'nin düzeyinin ne olduğunu ve niçin Index Medicus'ta olduğunu galiba en iyi bu anlatıyor. Gurur duyduk.

Hasbelkader, bazen de lütfen kılavuz hazırlama görevini alan bazı dostlarımın en büyük sorunu böylesine ağırlıklı bir görevi oldukça kısıtlı zaman periyodu içinde nasıl başaracaklarıdır. Tabii ki bunun en kolay yolu, sık sık Avrupa ya da Amerika kılavuzlarını tercüme etmek olmaktadır. Bunun açık olarak ifade ve itiraf edildiğini biliyoruz. Bu konuda çekinmeye ya da sıkılmaya hiç gerek yok. Böylesine ciddi bir iş için kaç otorü, kaç yıl boyunca ağırlıklı olarak görevlendirir ya da meşgul edebilirsiniz? Ne var ki kılavuzlara Avrupa ya da Amerika'daki hekimlerin niçin yeteri kadar uymadıkları ciddi tartışma konusudur. Kılavuz yazacak - tercüme eden ya da edecek arkadaşlarıma önerim; sundukları sonuçları uygulanabilecek, kabul edilebilecek ve yurdumuzun gerçeklerine uygun şekilde hazırlasınlar.

Uygulamada başvurulmayacak; ciddiye alınmayacak ve günlük hayattaki sorunlara pek çare olmayacak kılavuzlar için verilen emeğe yazık olabilir. Kılavuzlar, akademisyenlerin ortak görüşleri olmasa da, sahadaki hekim arkadaşlarıma çare olmalı; hasta merkezli, çevreye uygun, yüz güldürücü sonuçlar verebilen ve sosyal güvenlik kurumları ile barışık olmalıdır.

**Prof. Dr. Bilgin Timuralp
Eskişehir**